

Elona Zhana was pas 18 toen ze in 2001 de Noord-Albanese stad Bajram Curri verliet om te proeven van de vrijheid in Brussel. Vandaag maakt ze deel uit van een niet onbelangrijke Albanese gemeenschap – een honderdtal in totaal – in Jette en vertelt ze gepassioneerd over wat tot voor kort een van de meest gesloten landen in Europa was.

© Studio Eagle

Toen in 1991 ook in Albanië het communisme plaats ruimde voor een democratie betekende dat niet meteen rozengeur en maneschijn voor dit land ten westen van het Balkanschiereiland. 'Na de val van het communistische regime verliep de overgang niet van een leien dakje, dat is het minste wat je kan zeggen', verwoordt Elona Zhana het. 'Enerzijds ervoer de bevolking een enorme haat tegenover de vroegere bewindslieden, maar anderzijds kon ze moeilijk om met de herwonnen vrijheid en gold zeker in de beginjaren de wet van de sterkste.' Dat was meteen de reden waarom, net als zovele jongeren, ook deze jonge Albanese naar het Westen trok op zoek naar een hoopvollere toekomst...

Eeuwige student

In Brussel gooit Elona Zhana zich op haar

studies, te beginnen met een bachelor Public Relations, gevolgd door een masteropleiding aan de ULB en een specialisatie aan de UCL. 'Studeren is als een soort drug voor mij', legt ze uit. 'Mijn beide ouders waren professoren, dus ik heb die leergierigheid met de papelel meegekregen. Studeren opent een venster op de wereld, vind ik.'

Mede dankzij haar studies heeft deze ambitieuze Jetse ondertussen een carrière weten uit te bouwen in de financiële en verzekeringswereld en runt ze haar eigen kantoor in Brussel. Maar studeren doet ze nog altijd. Momenteel is ze druk bezig zich de Nederlandse taal eigen te maken...

Albanië in romanvorm

Naast haar professionele bezigheden gaat veel van Elona Zhana's vrije tijd op in de literatuur. Ze is niet alleen heel belezen, maar

waagt zich ook aan het schrijven. In Albanië publiceerde ze al twee romans, een novelle en een poëziebundel. En binnenkort komt haar eerste Franstalige roman uit. 'Het boek gaat over mijn geboorteland, het communisme en de val van het regime. Het is een geromantiseerd verhaal verteld vanuit het standpunt van mijn vader. En hoewel er nogal wat kommer en kwel de revue passeert, is de ondertoon van het boek toch licht en ietwat plagerig', verzekert ze. 'Het is zeker niet zo dat ik het Albanese volk in een slachtofferrol heb geduwd, ik schrijf er integendeel met veel humor over.' Haar vader is trouwens de persoon door wie Elona Zhana de schrijversmicrobe te pakken kreeg: 'Als kind verslond ik alle boeken in zijn boekenkast, ook de exemplaren die verstopt zaten achter de valse wand wegens staatsgevaarlijk. Mijn vader liet me begaan, maar maande me toch aan voorzichtig te zijn', mijmert ze nostalgisch...

Ik verslond alle boeken in de boekenkast, ook de exemplaren die verstopt zaten achter de valse wand.

Opgepoetst imago

Terwijl Elona Zhana honderduit over haar geboorteland vertelt, polsen we voorzichtig naar een van de hardnekkigste clichés die over Albanië de ronde doen. 'Het is waar dat de Albanese geen al te beste reputatie hebben', lacht ze. 'Maar je moet weten dat het volk de communistische periode als een soort straf beschouwde. Na de val van het regime wilden sommigen wraak nemen en waren alle middelen – inclusief criminele – goed om zo vlug mogelijk veel geld binnen te rijden. Maar het etiket 'maffia' is wel degelijk een uitvinding van de media.' Met het imago van het land gaat het de laatste jaren trouwens de goede kant op, en dat beaamt deze sympathieke ambassadrice: 'De natuur is er adembenemend, met een uitloper van de Alpen, een kustlijn die de Kroatische versie ruimschoots overtreft en enkele prachtige, grote meren. Het leven is er helemaal niet duur en de bevolking heel gastvrij.' Dat het toerisme in dit Balkanland boomt, mag dus niet verwonderen. Mede dankzij de sociale media en zogenaamde 'influencers', ontdekken steeds meer mensen dit ooit zo gesloten land.